

▲ De plannen voor een nieuwe speeltuin in een Krimpense wijk werden na een storm van protest definitief van tafel geveegd. © Frank de Roo

Jantje Beton snapt niets van jubelende buurt: 'Hoe kun je blij zijn dat kinderen níet mogen spelen?'

Juichende buurtbewoners omdat er géén speeltuin komt. Bij Jantje Beton kunnen ze er met het hoofd niet bij. Directeur Mascha van Werven noemt het niets anders dan verdrietig dat juist het uitblijven van spelende kinderen wordt gevierd. „Speelgeluid is geen overlast, maar welzijn.”

Florine Nesselaar

Schrijft over Rotterdam-Oost

15 december 2025, 18:00

De veelbesproken plannen voor een nieuwe speeltuin voor kinderen van 9 tot 16 jaar en kinderen met een beperking aan de rand van een Krimpense woonwijk werden onlangs na [een storm van protest](#) definitief van tafel geveegd.

Boze bewoners kwamen massaal in verzet tegen de mogelijke overlast en het verlies van 'hun' geliefde hondenlosloopegebied. Al snel besloot de Groenalliantie, die de speeltuin zou realiseren, om de plannen in de prullenbak te gooien.

Tot grote vreugde bij omwonenden, maar tot verdriet van directeur Mascha van Werven, die het besluit ziet als een gemiste kans voor alle kinderen in de wijk. „Als ik dit hoor, en de manier waarop de buurtbewoners hun succes vieren, merk ik dat ik daar heel verdrietig van word”, zegt Van Werven, die benadrukt dat zij de precieze situatie in Krimpen niet kent.

„Hoe kun je blij zijn dat kinderen niet mogen spelen? Spelen, sociaal contact met vriendjes, inclusiviteit. Dat is zo enorm belangrijk. Het helpt ons allemaal. Niet alleen kinderen, maar ook ouders, grootouders en de hele buurt als je met elkaar opgroeit.”

Samen

Bij nieuwe speelplekken ziet Van Werven steeds meer de noodzaak van buurtparticipatie. „Je moet goed nadenken met de omgeving: hoe gaan we dit doen? Soms met een groenwal tegen geluid, of een combinatie van honden uitlaten en kinderen laten spelen. Wij adviseren gemeenten altijd: doe het samen met de buurt. Verandering is altijd spannend. Je weet wat je hebt, niet wat je terugkrijgt. Dat hoeft echt niet per se een gele glijbaan of een groen klimrek te zijn. Vervolgens zie je iets ontstaan dat nieuwe sociale contacten in een buurt brengt.”

▲ Mascha van Werven van Jantje Beton. © Maarten Sprangh

De boze bewoners van de aangrenzende wijk in Krimpen voelden zich ‘totaal overrompeld’ dat er een nieuwe speelplaats zou komen. Zij werden uitgenodigd om mee te denken over de inrichting. Maar zo ver kwam het niet. Nog voor eventuele gesprekken over de inrichting überhaupt konden plaatsvinden, waren [de plannen al van tafel geveegd](#). De reden? De geuite zorgen en reacties van omwonenden op de plannen.

Volgens Van Werven is dat zonde, omdat juist dat gesprek met de buurt kan helpen om tot een goede oplossing te komen. „Een stillegging zou eigenlijk moeten betekenen dat je samen kijkt: hoe ontwikkelen we iets voor onze jeugd? Maar daartoe lijkt de buurt hier niet bereid, en dat vind ik verdrietig.”

Kinderen hebben ruimte nodig om te spelen. Speelgeluid is geen overlast, maar welzijn

Jantje Beton-directeur Mascha van Werven

Speelverboden

Ze ziet dat die weerstand vaker voorkomt, en soms ertoe leidt dat speelplekken verdwijnen of worden ingeperkt. „We zien speeltuinen die gesloten worden of pleinen die buiten schooltijd dichtgaan omdat er te veel lawaai zou zijn. Daarom hebben we nu ook een petitie tegen speelverboden. Kinderen hebben ruimte nodig om te spelen. Speelgeluid is geen overlast, maar welzijn.”

Van Werven vindt het jammer dat Jantje Beton niet werd betrokken bij de plannen voor de speelplek in Boveneind. „We hadden misschien kunnen helpen, of adviseren. We gaan alsnog contact opnemen met de gemeente en de Groenalliantie om te kijken welke rol we nog kunnen spelen.”

Wat haar betreft staat een ding voorop: „Het is in ons aller belang om samen te kijken naar een gezond opgroeiende jeugd. Fijn wonen wordt nu tegenover het geluid van spelende kinderen gezet, en dat vind ik onverenigbaar.”